

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Machvmetis Saracenorum Principis, Eivsqve Svccessorum
Vitae, Ac Doctrina, Ipséque Alcoran**

Bibliander, Theodor

[Basel], [1543]

VD16 VD16 K 2583

Quod Christvs quia uerbum & legatus summus Dei, est Dei filius. 16.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98259](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98259)

de Mefſia dicamus: cum IESVS ſit ille CHRISTVS, de quo omnes ſcripturæ locutæ ſunt, & atteſtantur ipſum eſſe, quemadmodum euangelium de CHRISTO loquitur, nec Alchoran minus de CHRISTO intendit affirmare, q̃ euangelio eſſe Meſſiam. hū et prophete. Vnde cum ait, ipſum ſummū dei nunciū ueniſſe cū uirtute dei, ac quod ſe cum illa uirtute ſeu poteſtate ueniſſe patefecerit, maxima de CHRISTO affirmat. Quo modo legatus eſt capax poteſtatis Dei ipſum mittentis, ſi non eſt ſic ſummus, quo maior eſſe nequeat: quo modo eſt pura creatura, quo purior & nobilior per Deum creati non poſſit: quomodo poterit creare, quæ non eſt ſim-
pliciter maxima, ita quod maior per Deum fieri nequeat, & ei communicari plenitudo diuinæ poteſtatis?

QVOD CHRISTVS, QVIA VERBUM ET LE-
gatus ſummi Dei, eſt Dei filius. Cap. XVI.

VERBū igitur, quod in uirgine Maria humanā recepit naturā, nō fuit uerbū niſi omnipotens omnipotentis dei patris, cuius incapax eſt omnis creatura. Recte igitur ait Alchoran, illi ſapientiā & omnē magiſteriū aſcribens. et in hoc optime ait, quod affirmat CHRISTVM patefeciffe mundo, ſe cum diuina poteſtate ueniſſe, ut ſcilicet ipſe legatus Dei cum omnia dedit in manu poteſtatis eius, omne id poſſet quod homines à Deo petere poſſunt: miracula enim quæ CHRISTVS operatus eſt, patefecerunt in ipſo eſſe eandem poteſtatem quæ eſt in Deo patre, qui eum miſit. Et ut hanc patefactam Alchoran rudibus melius declararet, enumerat in ſumma curationes incurabilium morborum per homines, & reſurrectionem mortuorum; etiam addens, quomodo factis de luto auibus inſuſtando eis uitam tribuit, quali diceret, nihil deſuiſſe ei quæ deo aſcribimus. Sic in doctrinis ſuis Machumet aſſerit, CHRISTVM ex terra in nomine patris ſui, Iaphet filium Noë excitafſe, ut referret geſta patris ſui Noë in archa. Per quæ uerba etiam patet, ipſum CHRISTVM filium Dei, quem patrem eius aſſeruit: & ad quem finem hæc facta ſit patefactio, Alchoran concludere uidetur, ſcilicet ut fidem haberent. Nam cum nullus nunciū, qui eſt purus homo, ſit talis quod neceſſe ſit ipſi credi, cum omni rationali creaturæ, quantumcunq; ueraci, deus uera-
ciorem creare poſſit: manet hæſitatio, an illi quis talem fidem dare debeat, quod ipſum ſequatur. Non eſt autem apud quemcunq; dubium, deum eſſe ueracem, & eius filium cum ſit eiufdem naturæ, nequaquam minus ueracem quàm deum creatorem. Patefecit igitur IESVS, ſe CHRISTVM & legatum cum omni uirtute & poteſtate dei ad ſalutem hominum, ad quos miſſus fuit: quia IESVS. Ideo adiecit, ut ait Alchoran: Timentes deum, me ſequamini. Deus enim meus ueſterq; dominus eſt. Filio enim regis unigenito & hærede uniuerſorum ad regnum miſſo, & patefacto quod ipſe ſit filius & legatus patris ſui, ſciunt cuncti ipſum eſſe ſummum legatum, quo pater nullum potuit maiorem mittere: quodq; ipſe cum ſit unigenitus, dilectiſſimus regis patris ſui filius, cū omni uirtute et poteſtate uenit, & ei ſit penitus credendū & obediendū. Ille filius cōuenienter utiq; diceret: Timentes regē patrē meū, me eidē obediendo ſequamini. rex enim ipſe meus ueſterq; dñs eſt. Vnde illi qui Machumet illa uerba in Alchoran ſape reperiſſe aiunt, ſcilicet CHRISTVM dixiſſe Deum ſuum & aliorum dominum, ad obſtendendum CHRISTVM non ſe conſeſſum deum fuiſſe, cum dicat deum ſuum dominum, Alchoran male interpretantur. Approbare enim IESVM eſſe CHRISTVM, & euangelium eſſe uerum, & negare CHRISTVM eſſe filium Dei, implicat contradictionem. Sed optime conuenit CHRISTO filio dei, nominare patrem ſuum, ſuum dominum: quando fatebatur, ſe filium & legatum ad ipſius hono-

Christus Dei
legatus.

Ex libro de In-
fantia Chriſti.

Christus Deum
patrem cur do-
minum ſuum
uocet.

D 2 hono-

honorem & gloriam augendam aduenisse, & nequaquam suam querere, ut Euangelium attestatur.

Q V O D T E S T I M O N I A A L C H O R A N

continent, CHRISTVM Dei filium esse.

Cap. XVII.

*Christo datū à
spiritu diuino te
stimoniū, quod
sit filius dei.*

Diceret aliquis: Quid sibi uult Alchoran, ubi fatetur, quod CHRISTO Mariae filio spiritus diuinus auxilium atq; testimonium extitit? Spiritum diuinum testimonium dedisse CHRISTO, Ioannes Zachariae attestatur: ut in euangelio scribitur. Aitenim: Quia uidi spiritum descendentem quasi columbam de caelo, & manentem super IESVM; & ego nesciebam eum, sed qui misit me baptizare in aqua, ipse mihi dixit: super quem uideris spiritum descendentem & manentem super eum, hic est qui baptizat in spiritu sancto, & ego uidi, & testimonium perhibui, quia hic est filius dei. Spiritus igitur diuinus in columbae specie super CHRISTVM in Iordane descendens, dedit testimonium, quod & Ioannes perhibuit, CHRISTVM esse filium dei. Dedit etiam in omnibus apostolis ille spiritus, & alijs sanctis testimonium, usq; ad mortem inclusive, quoniam IESVS est CHRISTVS filius dei. Quale autem auxilium dederit CHRISTO in uirgine Maria concepto de spiritu sancto, & in omnibus qui spiritum sanctum receperunt pro arra promissionum CHRISTI, & quomodo ille suggessit fidelibus ut intelligerent ueritatem eorum, quae CHRISTVS locutus fuit, quoniam est spiritus ueritatis, sciunt, qui euangelium attente, atq; sanctorum scripta studuerunt. Hoc meo arbitratu notandum, quomodo Alchoran extollit Ioannem Zachariae, tanquam illum cui omnino credendum: quem dicit uirum bonum, uirginem perseverantem, magnumq; prophetam, uerbum dei confirmantem, & similiter testimonium sancti spiritus allegat. Haec omnia misericors deus inseri uoluit, ut sic sapientes remittat ad ueritatis testimonia, ne CHRISTO detrahat, si rudi populo hoc palam non publicat, ob causam supra positam, CHRISTVM filium Dei. Nam etsi dixerit Deum inuisibilem, incorporealem & quem nemo unquam aperta facie uidit, ita quod quisq; bene intelligere poterit inuisibilem CHRISTVM sensibilibus oculis non fuisse, secundum conditionem illam inuisibilem & corporalem, deum; tamen quia timuit, spirituale diuinum uerbi Dei naturam incredulos attingere non posse, ideo illis idiotis & ignaris, quibus loqui oportebat ut talibus sensibilibus, de intellectualibus nihil sentientibus, cautiùs considerabat negatiue praedicandum, CHRISTVM Mariae filium non esse filium Dei, cum filius Mariae homo corporalis & uisibilis esset, quae naturae diuinae non conueniunt. Eum tamen habere uirtutem & potestatem diuinam, quae sola fide uideri potuit, attestantibus operibus illis miraculosis, quae nemo hominum ante eum fecit; negare non potuit.

*Ioannis Bapti-
stae laus ex Al-
chorani testimo-
nio.*

Q V O M O D O A L C H O R A N I N T E L L I G I

debet, CHRISTVM esse spiritum & animam Dei.

Cap. XVIII.

*Christus quo-
modo spiritus
& anima Dei.*

Diceret, Cur fatetur Alchoran CHRISTVM spiritum Dei: & alibi, quod Deus ipsi animam suam proprie contulit. Dicimus, Alchoran animam & spiritum saepe pro eodem capere: & nos intelligimus per illa, uitam illam intellectualem, quae sapientia est. Contulit enim ei Deus piam & misericordem animam suam, hoc est uitam, non appropriatè, sed proprie, ita ipse CHRISTVS ait in euangelio: Sicut pater habet uitam in semetipso, ita dedit filio uitam habere in semetipso. Ecce quomodo Deus pater animam seu uitam suam proprie de-